

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

— og nu venter vi paa Skib

NR. 6 * SEPTEMBER 1944 * AARGANG 27

MAANEDENS VERS

*De sidste Kornlæs rumler rask
mod Landsbygaardens Lade.
Kun grønne staar i Bygens Plask
de brede Roeblade.*

*Her skrælles Stub, her saas der Rug.
her godes Vinterbrakken,
mens Tærskværkets hule Bug
gesvindt fortærer Stakken.*

*Rundtkredsende i Luftens Sø
gik højt en Storkeskare —
Farvel og Tak, vor Rugeø,
nu er det Tid at fare!*

*Ak, gik jeg ikke her i Gaar,
og fremad laa en lang Vej,
og om mig stod en Dis af Vaar,
imellemstunder sang jeg — —?*

*Og nu er Vejen frem saa kort.
Hvor er I, dyre Timer?
Ustandselige fløj I bort
som Hostens Trækfuglstimer.
Ludvig Holstein.*

Kære Spejdere og Læsere

Velkommen hjem til Hverdagen og Arbejdet. Maatte Sommerens megen Sol have brudt jer sundt og varmet jer helt ind til Hjertedrødderne!

Tak for alle rare Hilsner og Referater fra alle de vellykkede Lejre; I faar dem nu her samlede i et Lejrblad, hvor I ikke maa glemme at læse ogsaa om, hvad de andre har oplevet og lært, for det kan man godt blive endnu lidt klogere af, selv om man skulde føle sig sprængfyldt af sine egne Oplevelser og Lejrlærdom.

Jeg vil ikke ret gerne have Lejrreferater til senere Blade, for naar vi allerede er naaet til Oktober og Efteraar, læser man ikke gerne om den Sommer, der gik for andre, ligesom man jo sjældent gaar i Gang med Julehistorier, mens man ligger paa en Badebro og tager Solbad, — men ellers vil vi gerne høre om alle jeres Oplevelser af forskellig Art — ogsaa Hverdagens.

Af lutter Papir- og dermed følgende Pladsmangel har der ikke været Plads til Referat fra *Hededivisionens* Patruljeførertræning i Storebededagsferien, *Sct. Jørgensdivisionens* Turnering eller Spejderfesten i *Kjellerup*. Det er trist nok, for Referaterne er gode nok, men jeg beder Skrivelserne forstaa, at deres Beretninger kun er udgaaet paa Grund af Tidernes forrygende Ugunst og beder dem ikke fortvivle, men prøve en anden Gang at fortælle om deres eget.

Og prøv saa allesammen, store og smaa, at lære Redaktionens nye Adresse, forstemmende faa af jeres Breve har været rigtigt adresserede. I Førerbladet er I blevet gjort opmærksomme paa denne Forandring. Det hører med til den Orden, der staar paa en Spejders Program, at hun adresserer sine Breve rigtigt — og sender dem afsted i rette Tid!

Fremtidig sendes altsaa alt Bladstof til

Ellemosevej 89, Hellerup,

og inden den 5. i Maanedens.

Og saa gaar vi videre.

Annemose

Tak for den Sommer, der gik -

Der er blevet bestilt noget i Det Danske Pigespejderkorps i den Sommer, som nu gaar paa Hæld.

Fænølejrpladsen har været i Brug uafbrudt i Juli Maaned, hvor den ene Førertræning har afløst den anden — de fire Patruljeførerlejre rundt om i Landet samlede, hvad de kunde rumme af Patruljeførere — og mange gode Tropslejre har givet jer nye Oplevelser og glade Minder.

Det var ikke lige let alle Steder med Lejrene. Da Strejken kom i København, var en Mængde københavnske Spejdere dels paa Vej hjem fra Lejr — dels i Lejr. Det var værst for de første, for de fik en meget besværlig Hjemfart og maatte gaa lange Strækninger slæbende paa Oppakning og Udstyr — men I klarede den flot. For den anden Parts Vedkommende betød Strejken, at Lejropholdet blev forlænget med flere Dage, fordi man ikke kunde komme ind til Byen. Det blev taget med godt Humør, og I fik en ekstra Portion Sol og Luft i fredelige Omgivelser. Det var værre for jeres Førere, som havde al Besværet med at komme i Forbindelse med jeres Forældre og pludselig at skulle faa Rationeringsmærker, Penge og Mad fremskaffet til en forlænget Lejrperiode — men ogsaa de klarede den pludselige Situation fint, hjulpet af flinke Lejrværtsfolk — og det skal alle have en *hjertelig Tak* for.

Til de mange, som har sendt mig morsomme Breve fra deres Lejre, vil jeg gerne her gennem „Pigespejderne“ sende min Tak.

I har vist megen Opfindsomhed for at gøre jeres Hilsener fine eller sjove. I de Uger, Lejrene stod paa, var jeg i Tankerne daglig rundt paa alle Lejrpladserne og fulgte jeres Færd, og saa kom jeres glade Breve som Svar paa mine Tanker. Om I skrev kort eller langt: eet var fælles for alle, I priste netop jeres Lejr og udtrykte jeres Glæde over at være blandt de heldige, der kom med — og dermed vidste jeg, at I fik netop den gode Oplevelse, som vi haabede at give jer, mens vi traf alle de vanskelige Forberedelser til dette Aars Sommerlejre.

*

Og alle I, der var i Patruljeførerlejrene, skal nu hjemme vise, hvad I fik ud af at være med, og I vil faa noget spændende at arbejde henimod. Paa sidste Divisionschefsmøde bestemte vi nemlig, at der i Sommerferien 1945 skal være en

Korpsturning.

Det bliver saa 9 Aar, siden vi sidst saa, hvad Korpsets dygtigste Patruljer kunde præstere, saa det er vist paa Tide, vi prøver en Dyst igen.

Vi kan ganske vist ikke samle saa mange Spejdere, at alle Troppe, som ønsker det, kan sende en Patrulje. Turneringen 1945 vil derfor blive en Konkurrence mellem *udvalgte Patruljer* fra Divisionerne, og de bliver sikkert udtaget ved en Divisionsturning — det spaar jeg!

Tro nu ikke, at disse Turneringer er noget, „de store“ i Troppen skal klare, eller noget, som bare kommer an paa Patruljeførerne — for det er det ikke, *alle* maa være med! Og vilde det ikke være spændende, dersom det netop blev jeres Patrulje, der blev udvalgt til at komme til Korpsturneringen for at kæmpe om *Kongens Pokal*! Ja, for selvfølgelig er det Kongepokalen, der skal kæmpes om. Siden 1936 har den været i Slagelse Trop, og skulde de gaa hen at vinde den igen, bliver Pokalen deres Ejendom, for saa er det tredie Gang, de hjemfører den. Jeg er sikker paa, at der vil være mange Patruljer parate til at vise de Slagelsespejdere, at ogsaa *de* kan.

I skal høre mere om denne store Turnering igennem „Pigespejderne“ i den kommende Tid. Nu ved I bare, at den er taget med i Korpsets Planer for næste Aar, og selvom vi allesammen synes, at der er meget, meget længe til Sommeren 1945, saa er det alligevel det Patrulje-arbejde, I nu begynder, som Udfaldet af Turneringen afhænger af.

Altsaa: Hæng i, allesammen — lad Starten være god — nu ved I, hvad det gælder!

Hjertelige Hilsener til jer alle.

Spejderchefen

Finske Børn under Krigen

Suomi — de tusinde Soers, Birketræernes og Midnats-solens Land — hed det engang paa Turistplakaterne, men Turisternes Tid er forbi. Nu er det Krigstid: Suomi — Lotternes, Soldaternes, Sejghedens Land. Plakaterne paa Finlands Banegaarde opfordrer ikke til Sommerferie ved Punkaharjus Solandskab eller paa Hangos Badestrand. Plakaterne maner Finlands Befolkning til Høstarbejde for Vinterens Brød.

Selv om Stationerne hist og her ligger i Ruiner med et Træskur som Afløser, selvom Toget nu og da mister al Fart for paa Kattepoter at liste sig over en højst interimistisk Bro, bygget ved Siden af den søndersprængte, selvom Smaabyernes Kirker ligger i Ruiner og med røgsværtede Taarnrester, selvom Finland er i Krig, er det dog stadig Soernes, Birkenes og Midnatssolens Land. Vil man tage til Takke med daarlige Togforbindelser, utilstrækkelig Hotelbetjening og uendelig Ventetid paa alt, fordi Personalet er utilstrækkeligt og uøvet, gør man sig i det hele taget klart, at Finland er i Krig, kan man jo godt rejse ud alligevel.

„Helsingfors—Äänislinna“ hedder Toget, som jeg rejser med til Karelen, til Sortavalla ved Ladogas Nordkyst. Før Finnerne erobrede Äänislinna, hed Byen Petrosavodsk, og Byen ligger i det alleryderste Østkarelen ved Onegasøen, som Finnerne iøvrigt kalder Äänisjärvi — det er derude et Sted, at Fronten nu gaar.

I Sortavalla henter mine Værtsfolk mig, og i den bælgrørke Nat kører vi i en lille primitiv Kærre til Ejendommen „Yhinlahti“ ude ved Ladogas Bred . . . Først om Morgen kan jeg tage de nye Lokaliteter i Øjesyn. Mine Værtsfolk er en Overlægefamilie fra Viborg, og Ejendommen er deres gamle Familielandsted paa fyrre Tønder Land Agerjord og meget mere Skov.

„Her laa Hovedbygningen, det dér var Forvalterboligen, og derovre stod Staldene,“ forklarer Børnene mig, mens vi gaar omkring i Murbrokker og Brandtomter, hvorfra Skorstenene rager op med Rester af forvredne Brændeovne, der klamrer sig ind til dem. Engang var „Yhinlahti“ Familiens

Sommer-Paradis, hvor den tog ud for at feriere og nyde Sommeren sammen med Venner og Slægt, mens Forvalter og Tjenestefolk skottede om Landbrug og Husholdning. Nu er der hverken Forvalter eller Tjenestefolk. Kreaturerne er borte, Staldene nedbrændte, Lader og Hovedbygning ligger i Grus og Aske. Det eneste, som var tilbage, da Familien kom hertil efter Generobringen, var en gammel Lade, som skulde have været revet ned paa Grund af Ælde! Nu er den taget til Naade for at rumme en Ko og en Hest. Ja, saa var der ogsaa et lille Træhus, nærmest et Havehus i den fjerneste Ende af Parken, som lod sig reparere, og hvor Familien i Øjeblikket har til Huse.

. . . Klokken seks om Morgen gaar Sirka ned at malke Koen. Hun er den ældste af de seks Børn, er lige blevet Student og skal til Efteraaret begynde at studere Medicin i Helsingfors. Broderen Jyrkki er sytten Aar, han kører Heste og passer den tungeste Del af Landbruget, men til Foraaret skal han være Soldat, og til næste Sommer er han her ikke, saa maa et af Pigebørnene overtage ogsaa hans Arbejde. Det bliver nok den femtenaarige Eeva, for hun er interesseret i Landbrug og vil være Agonom. Foruden de tre store er der den trettenaarige Kirstti og de Smaadrenge paa henholdsvis fire og seks Aar. Selv om de kun er smaa, har de alligevel deres Opgaver, Kirstti kan sagtens følge med ude paa Rugmarken, naar vi allesammen høster Rug med Segl, og Smaadrenge plukker Bær.

Kun nu og da hjulpet af en Husmand, som har sit eget Landbrug at passe, dyrker Doktorfruen og hendes fire ældste Børn den fyrre Tønder Land store Ejendom, medens Overlægen passer sit Embede i Viborg. Men de kan jo kun være her i Sommerferien, som ganske vist ogsaa varer fra første Maj til første Oktober. Om Vinteren bliver Ko og Hest staldet ind hos Naboen . . .

Selv de finske Børn ved, hvad Krig er, for de deltager paa en eller anden Maade i den allesammen, og deres Liv bestemmes af den. Børnene her sad i Tilflugtsrum, da Russerne bombarderede Viborg i Vinterkrigens første Dage . . . De blev evakuerede fra den, medens Gaderne stod ompændt af Flammer og Huse styrtede sammen. Pigerne — dengang fjorten og elleve Aar — arbejdede som Lotter paa Krigslazarettet, og Drengen gjorde Hjælpetjeneste som Soldatgosse. I Tiden mellem Vinterkrigen og Generobringen af Karelen levede de paa et fremmed Sted og gik i fremmede Skoler, inden de kunde vende tilbage til deres totalt ødelagte Hjem i Viborg og her ved Sortavalla. Nu har de faaet et nyt Hjem i Viborg, i Overlægeboligen paa det nys istandsatte Amtssygehus, og om Vinteren gaar de i Skole i Viborg, men naar den finske Skole har fem Maaneders Sommerferie, siger det sig selv, at Vinterens Skolearbejde er umaadelig haardt — der bliver ikke Tid til Udenomsinteresser.

Fra første Maj til Oktober slider denne Bourgeoisifamilie paa Husmandsvis for at skaffe Føden i Hus — og de gør det med Humør, selv om der ikke bliver Lejlighed til Morskab og Ferierejser.

De har en Barndom og en Ungdom i Alvor og Arbejde, men de er stolte over at være med til at bygge Hjemmet — og dermed Landet op.

Sys Cleemann.

POSTBOX

Paa Grund af Misforstaaelser, Forsinkelser og Pladsmangel var der ingen Postbox i sidste Blad, men nu maa vi se at indhente det forsømte.

Det er baade sundt og fornøjeligt at skrive sammen med en Kammerat, vel at mærke, hvis man gør noget ud af sit Skriverseri og ikke bare nøjes med i sidste Øjeblik at sjeske ned paa et Papir: Hvordan har du det? Du har det forhaabentlig godt? Hvordan er Vejret hos jer? Hvad bestiller du? o. s. v. Breve, der kun bestaar af Spørgsmaal, er der ikke saa meget ved, for de fortæller ingenting og bestaar bare af lidt Krusseduller paa et Stykke Brevpapir. Har du besluttet dig til at korrespondere med en Kammerat, du ikke kender andet til end den Adresse, du faar her gennem Bladet, saa maa du være klar over, at du samtidig forpligter dig til at give noget, til at yde et Arbejde. Du skal fortælle om dig selv, saa din penfriend kan danne sig et Billede af dig og din Hverdag. Du skal fortælle om dine Interesser, saadan at hun kan mærke, de virkelig ligger dig paa Sinde, det er ikke nok at skrive: jeg interesserer mig for Fugle, Bøger og Biografer, — nej, du maa fortælle om, hvad det er i Biograferiet, der fanger dig, hvilke Bøger, du læser med Glæde, og hvorfor du foretrækker den ene Bog for den anden, — og de fleste Mennesker kan nok lide lidt Fuglekvidder, men hvorvidt strækker

dine Interesser sig? — Og naar I saa først er naaet saa vidt, at I ved lidt om hinanden, saa er Øjeblikket inde, hvor I skal drøfte jeres penfriends Interesser, hvor I skal gøre et Arbejde for at forstaa hendes Glæder og Syslen og drøfte dem.

Hvis man virkelig gør noget ud af sin Brevskrivning, kan den berede En mange gode og glade Stunder, men lad være at sjeske og — med en mild Omskrivning af et kendt Ordsprog — skriv, mens Blækket er vaadt!

Redaktoren.

Og saa vil iøvrigt

en 14-aarig Pigespejder fra Aarhus korrespondere paa Morse med en Pigesp. fra Frederikshavn, en 13-aarig Pigesp. fra Aarhus korrespondere med Pigesp. fra Haderslev,

en anden 13-aarige Pigesp. fra Aarhus korrespondere med Pigesp. fra København.

Nok en 13-aarig Pigesp. fra Aarhus korrespondere med Spejder fra Horsens.

Og endnu en 13-aarig Pigesp. fra Aarhus skrive med en Pigesp. fra Odense.

En Pigesp. fra Fakseladeplads, 13 Aar, ønsker at korrespondere med en Pigesp., helst fra Vordingborg.

En Sp. paa 14 Aar og to paa 13 fra Faxeladeplads ønsker ligeledes Korrespondance.

En Patrulje paa 9 Medlemmer fra 11—15 Aar ønsker at korrespondere med en Patrulje, helst fra Vejle. Patruljen er fra Nakskov.

En 16-aarig Patruljefører fra Silkeborg ønsker Korrespondance med jævnaldrende.

Fromse.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

I Lejren har hver og een sit Job, de andre skal stille Teltet op, men Tinka vil fylde Vaaret blot.
»Det er saa vigtigt, vi ligger godt.«

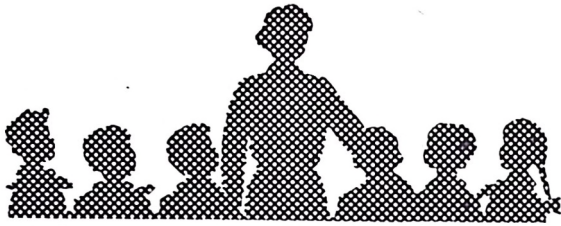
I Laden er Masser af Halm og Straa, men Tinka maa spekulere paa om det til Patruljen række vil for sikken en Masse der dog gaar til.

Hun stopper og stopper mer og mer, men saa med eet hun forbauset ser, den blir alt for rund at ligge paa, saa ud igen skal de fleste Straa.

Til sidst forsvinder hun selv totalt: i Vaaret bliver hun næsten kvalt, men faar dog Ho'det af Halmen fri: »Altid skal de mig det værste gi'!»

BLAAMEJSEFØRER

Bogen om Blaamejsearbejdet.

Tirsdag den 18. Juli — midt i Blaamejseførerlejren — kom Bogen om Blaamejsearbejdet, og den blev modtaget med Haandklap.

Den er det vel værd!

En smuk og praktisk Bog er det at faa i Haanden, man savner knapt Skindbindet, forsoner sig, takket være Indholdet, saa ganske med det spartanske Kardusomslag, vanskeligere med Titlen, fordi den er upraktisk. I Omtale maa den hedde Blaamejseførerbogen. Men dette bliver min eneste Anke!

Bogen vil for os alle være til uvurderlig Nytte.

Den helt nye Blaamejsefører vil i den saa at sige kunne læse sig til alt: her er Raad om praktisk Tilrettelæggelse af hver lille Ting i Flokkens daglige Liv, her er nøje Gennemgang af det, man kan (og bør) forlange til Stjerneprøver og Duelighedstegn, her er et herligt Udvalg af typiske Blaamejselege, hvoraf ikke een er kedelig, og her er Idéer til Husflid, der passer for Børn, som endnu ikke er i Besiddelse af stor Taalmodighed og Koncentration eller større praktisk Færdighed. Her er en Bog, som paa hver Side fortæller, hvad hele vort Arbejde gaar ud paa: at vejlede og retlede paa en fornøjelig og hjælpesom Maade.

Alle vi gamle Førere maa glæde os over, hvor gennemført Bogen er.

Hele Tiden føler man Opdrageren bag den praktiske Raadgiver, men samtidig, at Opdrageren er villig til at træde i Baggrunden for Glæden over selve Legen eller Oplevelsen i Naturen, saa Barnet ikke føler, hvad det er, Opdrageren ønsker at opnaa, hvorved Friheden i Legen og Glæden over Oplevelserne vilde gaa tabt.

Man føler, netop som Spejderchefen skriver i Epilogen, at Emmy Houby og Grethe Nicolaysen i denne Bog har samlet Stof, som de selv har gennemprøvet, — og at det bestod sin Prøve! Afsnittet om Blomster og Fugle ønsker man sig længere. Det er ægte dansk Poesi.

Jeg vil paa det varmeste anbefale Bogen, ikke alene til alle Blaamejseførere, men ogsaa til alle andre Førere i Korpset, der gennem den vil faa et værdigt Indtryk af Blaamejsearbejdet, som det er i sin fineste og smukkeste Form.

Lis Starcke.

Blomsterleg.

Lege.

Paa en Papskive lægges der paa den ene Halvdel Blomster eller Frugter, paa den anden Halvdel Blade, Stilk eller Rødder. Det gælder nu for Kuldene om at parre Rødder, Blade og Blomster sammen. Det Kuld, der kan parre flest Blomster sammen, vinder.

Spindelvæv.

Hvert Kuld faar 6—10 Tegnestifter samt et Stykke Papir, hvorpaa der er tegnet et Spindelvæv.

Kuldene faar Lov til at se paa et Spindelvæv, nøjagtig Magen til, forsynet med „Fluer“ (Tegnestifter), i et Minut og skal nu anbringe deres Tegnestifter ligesaadan.

Sneglegang.

Sæt højre Fod i Jorden. Før venstre Fod bagved højre og for den fremad, saa den kommer et Stykke foran højre Fod. Det gaar bedst, hvis man hæver sig paa Taa, mens man placerer den bageste Fod.

Prov *Sneglegang* som Stafet, „løb“.

Blomsternavn, Dyrenavn etc.

Halvdelen af Flokken skriver et Blomsternavn paa en Papirslap, som de siden sætter fast paa Ryggen af de øvrige. De, som har faaet Papirslapperne paa Ryggen, skal nu gaa forbi de andre (med Ryggen imod) og faar Lov til at stille et Spørgsmaal til hver, f. Eks. er jeg blaa, vokser jeg i Skoven, blomstrer jeg om Foraaret o. s. v., til de har gættet, hvilket Blomsternavn de har faaet.

Bagefter skal den anden Halvdel gætte. Der tages Tid, og de „hurtigste“ vinder.

Frit oversat fra svensk Førerblad.

L. S.

DEPOTET - MELDER

Bogen om *Blaamejsearbejdet* er sendt til alle, vi havde Bestillinger fra.

Desværre maa vi meddele, at Pigespejderbogen i Øjeblikket er udsolgt, men vi haaber, at vi igen har den paa Lager i Løbet af Efteraaret.

Ved Køb af *Strømper og Fodtøj* skal det personlige Købekort medbringes, og ved Bestillinger fra Provinsen, maa Kortet sendes samtidig med Bestillingen, dog for Fodtøj først, naar vi har skrevet, at vi har det, De ønsker.

Den *blaa Dagbog* med Suzanne Lassens morsomme Farveklip er nu igen paa Lager, Prisen er 2,25 Kr.

Spejderfester — hedder en vældig god Bog, der er udgivet af D. D. S., og som forhandles fra vort Depot. Af Bogens 500 Sider kan vi nævne nogle af Afsnittene: Tilrettelæggelse af Spejderfester — Prologer — Viser — Recitation — Sange — Sketches — Større Optrin — Dramatiserede Eventyr — Sagaspil.

Nogle Sketches og Viser er absolut kun for Drengespejdere, men Størstedelen kan ligesaagodt anvendes til Pigespejderfester, Bogens Pris er 3,85 Kr.

Korpsets nye Plakat, som allerede er set i Korpsets Lejre i Sommer, er tegnet af Trille. Vi haaber, den vil udfylde et mangleaartigt Savn til Spejderfester og i Tropslokalet.

Paa Væggen i dit eget Værelse vil den se godt ud.

Fra Sommerens glade Dage

Det var en god Sommer, den der gik! Og hvor maa vi ikke være taknemmelige over alle de Lejre, der blev gennemført — og som blev gennemført godt!

Læs nu om, hvordan de har haft det allesammen, Roverne fra Rold, Guldgraverne fra Klondyke, Pigerne med de strittende Fletninger i Viesmosen, de mange Arbejdsmyrer paa Fæno og alle de andre, alle har de haft Sol, Sommer og glade Dage, og alle har de fornummet, at

„der er intet, der kan lignedes ved en Lejrs frie Liv!“

★

Red.

Kommer Maden ikke snart?

Patruljeførerlejren i Corselitze

14.—22. Juli afholdtes Patruljeførertræningen i Corselitze Skov. Vi mødte alle meget skeptiske ved Sørslev Holdeplads, hvorfra vi vandrede de 6 km til Lejren. Det lyder maaske underligt, at vi var skeptiske, men jeg tror, jeg tør sige, at ingen af os kom med store Forventninger. Vi kendte ikke hinanden, vi kendte ikke Førerne, og vi ventede os ærlig talt en kedelig Træningslejr.

Men det blev rigtignok noget ganske andet. Lejrchefen Grethe Biering vandt os fra første Øjeblik med sit lyse Smil. Hun havde en vidunderlig Evne til at være Kammerat og alligevel Fører. Vi havde det dejligt, vi lærte en Bunke, og vi lærte forbavsende hurtigt hinanden at kende og fik, særlig i de sidste Dage, et glimrende Kammeratskab.

Vi var inddelt i 9 Patruljer, fordelt paa 3 Troppe, og vi skiftedes til at være Førere. De 3 Troppe fik Navnene „Ekliptica“, „Stjernetroppen“ og „Batteritroppen“.

Lejrpladsen laa dejligt, men var bare forfærdelig stor, saa det kneb lidt med at overholde Dagplanen og være paa de rette Steder til Tiden. Det tog sikkert et Kvarter at gaa fra den ene Ende til den anden, i alle Tilfælde med „Hesnæs Fart“, som Grethe Biering kaldte det. Med „Sonderborg Gang“ kunde det vist gøres paa den halve Tid.

Vi havde frygtelig travlt hele Dagen, men det var vældig sjovt.

Maden blev lavet af et dejligt Køkkenhold med Tove Suhr i Spidsen, og I kan tro, den var god.

Søndag Formiddag gik vi til Kirke i silende Regn. Vi var noget vaade, men Humøret havde vi ikke tabt.

En anden Dag var vi ovre at se Fanefjord Kirke, den var meget smuk, og den sidste Dag havde vi en pragtfuld Terrænleg i Skoven.

Den sidste Aften havde vi nogle faa Gæster til Lejrbaal, og vi opførte nogle Sketches og lign.

Der var Liv og Fut og Fest over denne Lejr, og alle vi Patruljeførere var enige om, at vi altid vilde huske denne Lejr fremfor saa mange andre. Nu er vi igen spredt ud over hele Landet, men der er blevet knyttet Venskabsbaand langt frem i Tiden, og vi har lært meget, ikke alene spejdermæssigt, men ogsaa f. Eks. en virkelig god Førers Forhold til sine Spejdere, og vi glæder os til at praktisere al vor Viden. Vi takker hele Staben, særlig Grethe, og de Førere, som gjorde deres til, at netop vi kom med og fik en saa uforglemmelig Lejr, og vi anbefaler paa det varmeste andre Patruljeførere at tage med næste Aar, saa er der vist desværre ingen Chancer for os.

★

L. S.

En Lejr, der altfor hurtigt svandt

Aabæk — hvor har det Navn en forjættende Klang — og særlig for os Patruljeførere, der var der i Sommer fra den 14.—21. Juli. Vi har helt friske Minder fra en herlig Lejr — det var altsaa en Lejr, som vi aldrig glemmer; men der er ingen, undtagen os selv, der véd, hvor god den var.

Aabækshytten

Rødekro Banegaard — Toget kommer brusende, fut, fut — standser — det vrirler med Spejdere, der styrter over i Toget, der skal køre os til Aabenraa. Her staar vi ude i Gangen, mens vor Bagage „sitter“ paa Sædet inde i Kupéen.

„Hvor er du fra? hvad hedder du?“ spørger man en, saa en anden og lidt senere den første igen. Naa, vi naar Aabenraa, og her bliver vi modtaget af Bo, der sørger for, at vi, Cykler og Bagage iberegnet, havner oppe paa Lastbilen, der skal køre os til Aabæk. Sikken Rystetur! op ad Bakke, ned ad Bakke; ja, vi bliver ordentlig rystet sammen, heldigvis, saa er vi da fri for Generthed.

Vi er ikke alle kommet endnu; Resten kommer i Aften, saa der bliver kun holdt en ganske kort Parade, hvor vi inddeles i Patruljer, der ved den rigtige Parade faar

Ordre til at finde et Navn og samtidig begrunde, hvorfor netop det vælges. Det bliver: „Skjoldungerne“ — Kong Skjold kom til Danmark for at hjælpe Landet, og det vil Skjoldungerne ogsaa — „Djuhaibeidi“ — Forbogstavet fra hver i Patruljen (Fornavn) — „Elefanten“ — der gaar over alle Forhindringer — og „Vitaminerne“ — der er uundværlige (hm! hm!)

Men lære hinanden at kende skulde vi ogsaa, saa vi løb alle rundt med Plakater, hvor vore Navne stod paa, ogsaa Staben, der havde Treklovere.

I Staben var Bo og Ingse, der ledede Lejren med Jytte, Mick og Else som Hjælpere. Køkkenhold havde vi ogsaa under Gulle; og hvor fik vi dejlig Mad; uhm! Budding og den sidste Aften store Lagkager. Og det bedste var, at de aldrig var sure, nej, stak man Hovedet inden for Køkkendøren, kunde man skimte dem gennem Røgen og i hvert Fald se et straalende Smil.

Hver Morgen blev vi vækket med Sang — op til Morgengymnastik og Badning; sunget i Sovn blev vi ogsaa.

Vi var jo kommet i Træningslejr, saa vi havde mange Instruktions timer. Og hvor lærte vi meget! Brugen af Kniv, Sav og Økse, Besnoring, Knob, Samarit, Ordonnans- og Meldetjeneste og meget andet, deriblandt selvfølgelig Tilrettelæggelse af Patruljemoder og Ture. For at vi ikke skulde glemme noget, noterede vi alt ned i Kollegiehefter, som Bo saa den sidste Aften.

Men vi skulde ikke rodfæstes i Aabæk, derfor var vi paa Tur paa Løjt Land. Hvor er der kønt! Naturskønheden kunde vi dog ikke nyde hele Tiden, der var Op-gaver, der skulde løses — lidt Konkurrence skal man have, og det ene Hold Skjoldunger vandt.

Til Stads — til Aabenraa — skulde vi ogsaa. Her saa vi Nellikegartneriet og fik bagefter Sæftvand og Wienerbrød. Byen blev gennemtravlet, og det, der skulde ses, blev set med Aabenraaspejderne som Fremmedførere.

Nattevagte kom vi ogsaa til at gaa, da vi en Nat fik uventet og uvelkomment Besøg i et af Teltene.

Og Lejrbaal, ja, selvfølgelig havde vi Lejrbaal. Dejlige Lejrbaal, hvor vi rigtig sang os sammen; husker I „Højt paa en Gren en Krage“ — ja, Jytte kunde rigtig lære os at synge. Bo lærte os, hvad der skal til for at faa et rigtigt Lejrbaal, og der var rigtige Lejrbaal — morsomt (Kaffeslabberas, Hr. Petersen paa Skovtur og lign.) og stemningsfulde (Danmark, Spejderlov og -løfte og den ungerske Sang m. m.). Else læste en sønderjydske Historie, fordi vi nu engang er i Sønderjylland.

Bo og Staben har gjort et mægtigt Arbejde, baade før og i Lejren, og vi var ogsaa meget, meget glade for den og beundrede jer mægtigt, og I var Kammerater med os, ligesom vi var det indbyrdes. Godt Kammeratskab satte sit Præg paa Lejren. Bare I kunde have gjort een Ting, nemlig forlænget Lejren med mindst 8 Dage!

*Ja, Venskabsbaandet os jo sammenbinder,
i Skamt og Alvor fyldt med gode Minder,
og naar vi nu for denne Gang si'r Tak,
er det ej kun høflig Snak.*

Tak for god Lejr!

Ingse. Vitamin.

*

Patruljeførerlejren i Rold Skov

Vi vil skynde os at fortælle om Patruljeførerlejren i Rold til Bladet, vi er bange for, at det er for sent, og det er nu en Skam, for det var en kneppe Lejr, der nok er værd at skrive om.

Lejrpladsen ligger inde midt i Danmarks største Skov, ned til en idyllisk lille Sø, her er meget smukt med Løvskov og Naaleskov mellem hinanden, og nede ved Søen vokser der saa mange Slags Planter, at vi fik en hel Eftermiddag til at gaa med en herlig Wood-crafttur og med at spise en Bunke Blaabær.

Vi var 60 Patruljeførere fra Jylland, og vi havde Løyer og Nigger til Lejrchefer. Det gik med højt Humør lige fra Begyndelsen. Vi blev delt i fem Patruljer; hver Patrulje skulde indrette sin egen Lejrplads, og desuden skulde vi lave en Køkkenplads, der blev brugt til Instruktion i Madlavning. Vi gik til Instruktion patruljevis, det var vældigt sjovt, det slemme kom bagefter, naar vi skulde skrive det, vi havde lært, op i Arbejdsbøger, som Staben skulde se den sidste Dag i Lejren. De fleste af os var bagefter med Skrivelierne og gik og havde daarlig Samvittighed, fordi det ikke blev lavet ordentligt. Men der var virkelig saa meget andet, vi skulde naa. Vi havde en Masse pludselige Situationer, og en meget skrap Lejrinspektion, der saa og horte alt, og var meget interesseret i, hvormeget vi blev vasket. Dette med Vasken foregik nede ved Søen; man hoppede paa Tuerne over Mosen for at komme derned. Vandet blev hevet op af Søen, det var noget brunt, men til Gengæld saa blødt, at Sæben skummede voldsomt og ikke var til at faa skyllet af, saa vi gik med Sæbeskum i Øjenbrynene det meste af Tiden.

Søndag Formiddag var vi i Rold Kirke, om Eftermiddagen legede vi, vi morede os knippelt ved at se Staben daske løs paa hinanden med Haandklæder.

Vi var paa Heldagstur om Mandagen. Vi gik gennem Skoven og saa rigtigt, hvor stor og smuk den er. Vi saa „Troldeeskoven“ med de sære, forkroblede Bøgetræer og „Domkirken“ med de meget høje, lige Grantræer. Vores Frokost spiste vi i Tingbæk Kalkværk, hvor vi var nede i Hulerne 20 m under Jorden; der var koldt og fugtigt, men i de store Hvælvinger var der indrettet et Museum for Billedhuggeren Bundgaards Arbejder; det saa meget flot ud med de store Figurer nede i de mærkelige Rum. Bagefter gik vi til Rebild, hvor vi saa Blokhuset med alle Indianertingene og Prærievognen, som Udvandrerne kørte gennem Amerika i.

Onsdag var ogsaa en stor Dag. Da var vi paa Terrænleg; vi var Bønder fra forskellige Landsbyer, der skulde fange tre Røvere fra Rold, men samtidigt var vi oppe at

Tre Røvere — tre Røvere — tre Røvere fra Rold . . .

slaas indbyrdes. I Stedet for Mad fandt vi et Brev med 10 Kr. og Rationeringsmærker, saa maatte vi selv klare Grejerne. Hos Heksen skulde vi koge en rædsom Gift, der kunde dræbe Røverne, naar vi fandt dem, men vi fandt dem ikke, de blev slet ikke fanget!!!

Den sidste Dag regnede det, men det gjorde ikke noget. Vi kom op paa Loftet hos Jens Hvass, hvor vi sov dejligt i Halmen, mens nogen holdt Foredrag for os. I Stedet for Lejrbaal havde vi en Fest paa Loftet om Aftenen. Jens Hvass kom op og holdt Tale og gav Løyer en Kniv af Hjortebein, fordi hun havde været saadan en god Lejrchef for os.

Heldigvis var det Tørvejr næste Morgen, saa vi kom godt af Sted fra denne dejlige Lejr. Det er den bedste, vi nogensinde har været med til.

Pegasus og Orion.

Gunderslevholm 1944

Patruljeførertræningen ved Gunderslevholm

Det var stegende hedt, og vi sad tæt pakket i Rutebilen, der kører fra Næstved til Skelby, hvorfra vi gik de sidste 4-5 km til Lejrpladsen, der laa et herligt Sted. Vi blev modtaget med aabne Arme, og ikke saa snart var Modtagelsen overstaet, før vi blev delt i 5 Patruljer, der kom til at lyde paa Navnene: „Dragerne“, „Klemmelusene“, „Tumlingerne“, „Fremmedlegionen“ og „De Vilde fra Uha-Uha“.

Om Formiddagen havde vi Instruktion, først alle i Lejrarbejder og senere patruljevis. En Patrulje havde Knob ved Meise eller Rete, en anden Orientering ved Dyhr, og saa maatte man gennemkrydse det nærmeste Terræn og tegne Kort. En tredje Patrulje havde Højde- og Afstandsbedømmelse ved Hansson, den fjerde Madlavning ved Bosse og den femte Redningsreb ved Nete eller Signalering ved Meise, og saa byttede vi selvfølgelig rundt, saa alle kom det igennem. Om Eftermiddagen havde vi fælles Instruktion, f. Eks. med Eksercits, Flaget og dets Behandling, Lege og Sangtimer, og vi lærte en Mængde nye Sange.

Ved Lejrbaalene sang vi, og der blev opført Sketches, og de af Staben, der havde været i udenlandske Lejre,

fortalte om disse, og det var vældig interessant, og vi blev klar over, at vi endnu har meget at glæde os til.

Onsdag den 26. holdt Meise en smuk Mindetale over vor gamle Spejderchef, Elisabeth Flagstad, ved Morgenparaden. En Dag havde vi Hældagstur paa 16 km. Turen var lagt gennem et herligt Terræn; vi kom gennem Skov, over Marker og langs Bredden af Tystrup-Bavelse Sø. Vi medbragte en „Løbsbog“, hvori der stod, hvad vi skulde lave de forskellige Steder, vi kom til. Mange af Stederne var gamle Mindesmærker, eller ogsaa var det noget, der var særligt for den Egn.

Saa oprandt Dagen, hvor vi skulde have vort store Afskedsbaal. Til den Aften var Godsejerinden med Familie inviteret, saa det kan nok være, vi havde travlt. Køkkenholdet med dets dygtige Køkkenchef K. B. bagte, saa de var helt røde i Hovederne, for der skulde bages Formkager, Smaakager og Medaljer og laves Lagkager til Gæsterne. Disse kom til Lejrbaalet, hvortil vi havde lavet det bedste af det bedste til Underholdningen.

Ja, saa var Lejren altsaa slut, og vi drog hjem igen med nye Minder, og vi haaber, at der vil blive mange af den Slags Lejre for Fremtiden.

*Væk os til en Daad at ove,
saa i Danmark gryer Dag,
styrk os til en Dyst at prøve
for vor Pigespejdersag.*

Tak for Lejren!

Ka.

★

Blaamejseførertræningen paa Fæno 1944

„Saa staar vi op!“ Hyldemors (Alice Karmann) Stemme lyder morgenfrisk uden for Teltene. Indenfor gør man sig klar. Tempoet er for langsomt, for atter lyder det: „Saa staar vi op, store Flok!“ 28 Blaamejseførere og Blaamejseassistenter, de fleste nye og fremmede for Lejrlivets Genvordigheder, kommer frem i Dagens Lys, parate til at gaa i Gang med 8 Dages Træning i Blaamejsearbejde saavel som Lejrliv.

Vi er delt i to Flokke, lille og store Flok, og disse igen i Kuld. Kuldene faar Besked om at vælge sig et H. C. Andersen-Eventyr og et Navn i Relation hertil. De kommende Dage afslører det spændende Valg, saa det vimler med Nattergale, Svovlstikker, Grantræer, Snefnug, Børn, Myg og Klodser, pudsigt nok svarer Personerne gennemgaaende netop fortræffeligt til Navnene. Valget af Eventyrene bliver senere begrundet, og selve Eventyrene gives i Optrin ved Lejrbaalene.

De daglige Instruktioner gælder naturligvis især Blaamejsearbejdet; men som nævnt faar vi tillige en meget kærkommen Indførelse i Lejrarbejder. Saadan forsøger vi i Løbet af Lejren paa Kimc's Anvisning at indrette en praktisk og hyggelig Lejrplads og efter Fibs dito at haandhæve Lejrhyggiens gyldne Treklang: Lejrpladsens, Personernes og Madens Hygiejne. Hvad lærer vi saa om Blaamejsearbejdet? Det er en længere Historie. Her kun et Udpluk. Lis Starcke lægger for med Foredrag om den praktiske Tilrettelæggelse af Blaamejsearbejdet og om or-

Ikke udenom — men igennem

ganiseret Leg. Vi sidder dog ikke hele Tiden passive, men bliver engageret som Blaamejser til et rigtigt Blaamejse-møde, der former sig som en Rejse via Sverige til Amerika, fuld af Blaamejseopgaver. Eller vi besvarer i en Gruppediskussion tilsendt Spørgsmaal som: Hvilke Maal har du sat dig for dit Arbejde med Blaamejserne? Med Interesse hører man Svarene, der kan sammenfattes i Maalet: en god, dygtig og glad Ungdom. Stjerneproverne gør Kimc Rede for, samtidig har hun Fornøjelsen at kunne henvise til Afsnittene i den nye Haandbog, der netop under berettiget Jubel uddeles ved Timens Begyndelse. Men Kimc lader os heller ikke nøjes med Passivitet. I Nytte- og Fantasilige agerer store og lille Flok efter bedste Evne. Der er i Sandhed Brug for Fantasien. Til f. Eks. at fremstille en „Reportage fra en Hønsesgaard“ eller „Cirkus kommer til Byen“. Endelig instruerer Hyldemor os i Tilrettelæggelse af Blaamejsemødet. Der skal være Tradition over dette, saavel over det ugentlige Møde som over Aarets særlige Festdage. Søndag kulminerer Lejren vist med en rigtig Eventyrtur, bygget over „Den grimme Ælling“. I Skikkelse af den grimme Ælling gaar Kuld efter Kuld af Sted og maa paa Strækningen: Lejrpladsen — Færgebroen — Lejrpladsen klare ti vanskelige Poster som f. Eks. at skrive Eventyr om Ællingens Oplevelse inde i Skræpperne. Man kunde have undt sine rigtige Blaamejser denne Tur paa Fænø.

Ved Siden af Dagens Arbejde maa ikke glemmes Aftenens, nemlig Lejrbaalene. Hver for sig havde de deres Præg, begunstiget af Beliggenheden. Eet gjorde særlig Indtryk med en Flensborgspejders Beretning om Musvit-arbejdet Syd for Grænsen.

Som et Eventyr fik Dagene snart Ende, Dage, fulde af baade pludselige og pudsige Situationer for Nybegyndere.

Hvem glemmer „Klodsens“, der sindigt og gravitetisk giver sig til at øse Vand op af Idakedlens Skorsten. Men ogsaa Dage, fulde af den rette Korpsaand, takket være den dygtige Ledelse, og derfor styrkende for Arbejdet fremefter.

Helga Monrad Møller.

★

Tropsførertræning

*I Lejren er der Liv og glade Dage,
vort Kammeratskab gror fra Dag til Dag.*

Ja, der var en egen Stemning af Glæde og godt Kammeratskab til Stede lige fra det Øjeblik, vi var blevet modtaget af den specielle Fænø-Velkomstsang, hvis første Strofer unægtelig faar En til at studse lidt, naar man ikke har været paa Fænø før.

Hvem skulde have troet, at den brogede Skare, der indfandt sig paa Fænø den 23. Juli, i Løbet af en Uge i den Grad kunde blive „rystet sammen“. Vi var i alle Aldre og af alle Typer, gamle Spejdere og helt nye „Spirer“, men jeg tror, at netop denne Blanding gav Lejren sit særlige Præg.

Straks efter Ankomsten gik vi i Gang med at rejse Teltene, og den følgende Dag gik med Indretning af Lejren og med forskellige Lejrarbejder.

Vi var inddelt i 2 Troppe, Store-Trop og Lille-Trop, og hver Trop var igen delt i 2 Patruljer. En af vore første Opgaver var at finde et Patruljenavn, og Resten af Lejren hed vi „Trisserne“, „Oktaven“, „Molekylerne“ og „Atomerne“.

I kan tro, vi laa ikke paa den lade Side, der var „Tempo“ hele Dagen igennem, lige med Undtagelse af Middagspausen, som blev benyttet til Noteringer af alt det nylig lærte, Dagbøger, Breve m. m. eller til en hyggelig Stund med gode Kammerater. — Naar vort smukke Flag var gledet til Tops, naar Lejrraad og Lejrinspektion var overstaaet, begyndte Dagens Instruktioner.

Der var de praktiske Instruktioner, hvor vi lærte Brug af Sav og Økse, Knob, Besnøringer, Signalering, Ordonnans m. m., altsammen ledsaget af Lege og Idéer til Lege, som vi selv fik Lov til at prøve, naar der var Tid dertil. Jeg tror, at en af de Ting, der optog os mest, var Bo's Forevisning af Legetøj og Husflidsarbejder, — hvem der bare havde nogle af dine Idéer, Bo!

Og der var Foredragene, hvor vi fandt os en solbeskinnet Plet med Udsigt over Lillebælt og lyttede — for det var Foredrag, der var værd at lytte til, de var baade interessante og lærerige. Desværre fløj Tiden altid af Sted, og snart var den Time eller halvanden, som var beregnet til vedkommende Emne, gaaet, men det kunde jo ikke være anderledes, naar vi skulde naa saa meget i Løbet af en Uge. Man var fyldt til Randen af nye Indtryk og Idéer hver Aften, naar man blev sunget til Ro af bl. a. følgende Vers:

Sov, Molekyler og smaa Atomere,
snork ej for højt, I smaa søde Gnomer,
og alle Trisser til Sengs maa gaa,
mens Noder glemmer Unoder smaa.

Lejrens største Oplevelse var uden Tvivl Turen Fæno rundt. Det var ikke Smaating, de gæve „Vikinger“ og „Skjoldunger“ blev udsat for; men vi gik paa med krum Hals og morede os dejligt.

Vi fik Opgaver i Korpsets Historie (det er nu svært at huske alle de Tal), vi skød med Bue og Pil (de af os, der var saa heldige at faa Pilen sendt af Sted), vi „gæstede Thorgerd“ og spejlede Æg paa varme Sten paa Vikingewis. I skulde have set Boecken som „Thorgerd“ med sine Trælle, det er ubeskriveligt og maa opleves. — Vi lavede et Par Sko, og vi digtede en Sang til Fænos Pris. — Den mest spændende Post var vel nok den med Runeskriften; vi grublede og grublede, og jeg skal ærligt tilstaa, at det kriblede i Maven paa mig af Spænding og Henrykkelse, da vi havde fundet „den røde Traad“ i Koden. Formaalet med Turen blev ogsaa naaet: vi fik Fæno at se fra alle Sider, og hvor ofte maatte vi ikke paa vor Vandring stoppe op og sige til hinanden: „Hvor er her skønt.“

Og saa var der Aftenerne, vidunderlige danske Sommeraftener, dem vi drømmer om hele Aaret, med Tur eller som oftest Baal ved Stranden. Dagens Arbejde var endt, og vi samledes for at nyde den særlige Stemning, der er ved et Lejrbaal, og som betager En, hver Gang man oplever den.

Her var Underholdning baade af den morsomme og den mere alvorlige Art. Hvem glemmer Mollys og Bos Beskrivelse af Korpskontoret, eller Jyttes Besøg i Spejderhuset. Og den Aften, da det havde regnet, saa vi ikke kunde have Baal, men i Stedet for samledes paa Lejrpladsen, hvor der opstod „pludselige Situationer“. Det var utroligt, saa veltalende vi kunde blive i Lobet af 5 Minutter.

Af den mere alvorlige Underholdning husker jeg især den Aften, Boecken talte til os om Spejderlov og Spejderløfte, et Emne, der altid er nyt, og som netop fæstner sig dybere i Sindet ved et Lejrbaal.

Jeg vil særlig mindes den sidste Aftens Lejrbaal. Det var klart Vejr, og Himlen havde de smukkeste Farver. Baalet, der brændte ualmindelig smukt, var anbragt paa Stranden lige neden for en høj Skrænt, og vi sad i en Halvkreds rundt om det og op ad Skrænten. Der var ikke nogen særlig Underholdning, vi sagde hinanden Tak for Lejren og sang vore dejlige Baal- og Aftensange.

Da Baalet var brændt ned, gik vi hjem til Lejren, hvor der ventede os en stor Overraskelse: RIGTIG Kaffe og Lagkage. (For at andre Fænohold ikke skal bære Nag til deres respektive Køkkenchefer, skal jeg tilføje, at Kaffen var skænket af en af Deltagerne.) — Det var svært at komme i Seng den Aften, der var saa meget at tale med hinanden om, nu da vi snart skulde skilles.

Vi havde desværre et Uheld under Lejren, idet Anna Møller faldt og brækkede Anklen. Vi savnede dig de sidste Dage, Anna, og haaber, at du snart maa være paa Højkant igen!

Inden jeg slutter denne lille Skildring af Lejren, føler jeg Trang til at sige et Par Ord om de saakaldte „gamle“, Spirerne og de, der først er blevet Spejdere i en forholdsvis sen Alder. I viste os, at det ikke behøver at være Alderen og Spejdaraarene, der tæller, men det rette Sindelag, og I var gode og fornøjelige Kammerater, der fortjener et *Bravo* og en Tak for godt Samarbejde.

Til Slut vil jeg rette en Tak til alle Ledere og Instruktører, Køkkenchef, Turner, Triller og Kontorpersonale.

Det var 8 uforglemmelige Dage i en anden og bedre Verden, Dage fri for Radio, Aviser og alt, hvad der til daglig minder os om Krigen og dens Følger, og det var med Vemod, at vi forlod Lejren, fulgt af Fænos egen Afskedssang.

Aase.

1. København i Viemose

Der havde været Kulde og Regn i lange Tider, og Sommerlejren kunde se ud til at drukne. Dog var vi næppe kørt af Sted med Toget, førend Solen skinnede og blev ved med at skinne i al den Tid, vi var i Lejr.

27 Spejdere drog vi af Sted fra København til det fjernest liggende Sted af Sjælland: Viemose. Her fik vi udleveret den vidunderligste Lejrplads, en Eng med højt, højt Græs; Skoven laa paa den ene Side, og Ulfesund paa den anden Side. Den rare, gamle Mand, der viste os Stedet, sagde med Smil om Munden: „Saadan no'en smaa Pi'er ska' ligge blødt, derfor har vi ikke slaaet Græsset.“

Det blev en begivenhedsrig Lejr; den skulde have været en Uge, men grundet paa Strejken maatte vi blive, hvor vi var, 4 Dage ekstra, hvilket jo nemt kunde have bragt os i en slem Forlegenhed, men ved en rar Skovfogeds Hjælp kom vi hverken til at mangle Mad, Mærker eller Penge. Den første Uge forløb Lejren planmæssigt. En Dag gik med Vandring til „Dronning Alexandrines“ Bro. Solen skinnede ned fra en skyfri Himmel, og af Sted drog vi, reglementeret paaklædt fra Top til Taa. Paa Møen svaalede vi vore glødende Tæer ved en Soppetur under Broen, og det viste sig, at Troppen gav Is paa Vejen: det vakte Jubel!

En Dag afholdt vi en Sporing med paafølgende Skattejagt; det endte med en regulær Tævetur mellem de to Hold, for at faa Skatten hjem, og saa — havde de dog glemt Skatten i Skoven. I det hele taget var det en meget stridslysten Trop; nogle smaa Dreng fra en Feriekoloni i Nærheden kom jævnlig for at bade nedenfor Lejrpladsen, og næsten hver Gang endte det med Slagsmaal med Haandklæder, Grydeskeer og lign. Ting som Vaaben.

Fletninger var den store Mode i Lejren. En Fører havde fast Bestilling med at flette det Haar, som flettes

Saa dejligt laa Lejren i Rold Skov —

kunde; „Salon Marianne“ havde aabent dagligt fra 10-12. Alle de smaa saa saa søde ud med deres smaa strittende Rottehaler. „Salon Marianne“ var desuden det Sted, hvor der solgtes Postkort og Frimærker.

Vi var nødt til at holde Nattevagt, og den var Kilde til megen Morskab. Den første Nat blev vi vækket i Førerteltet af to smaa „Vægtere“. Med Haaret strittende og med alle Tegn paa Forfærdelse forklarede de os, at der gik en Mand oppe i Skoven, og han sagde Vov paa en mærkelig uhyggelig Maade. De var ganske sikre paa, at han gik og gjorde Nar af dem.

Vi stak Hovedet ud og lyttede, jo, det sagde vov, og det blev ved med dét i det uendelige. Vi kunde heller ikke regne ud, hvad det var, men det syntes os dog umuligt, at det var et Menneske, der frembragte disse mærkelige Lyde, saa vi beroligede de smaa Nattevandrere, saa godt det var os muligt, men videre trygge følte de sig vist ikke. Næste Dag spurgte vi Skovfogeden, hvad det vel kunde være, der foregik oppe i Skoven, og vi maatte le, da vi hørte, hvad det var, der havde forskrækket os. Det var Raadyrbukkene, der gik og lavede disse mærkværdige Lyde for at gøre Indtryk paa Hinden. Den næste Nat kom Jytte rystende som et Espeløv og fortalte, at der gik en hvid Dame eller Herre oppe i Skoven; naar hun gik til den ene Side, gik vedkommende til den anden og omvendt, og stod hun stille, saa stod Væsenet ogsaa stille. Vi stak Hovedet ud, men kunde absolut intet se, hun lod os dog ikke faa Ro, førend en af os gik ud og opklarede Spøgeriet. Et Blad paa et Ahorntræ havde vendt sig og saa derfor hvidt ud i Forhold til de andre — det var det hele!

Vi holdt Størvaske! Ja, det lyder mærkeligt, men det er virkelig Tilfældet. Da vi alle kun havde regnet med at være der den ene Uge, havde vi ikke mere rent Tøj, da Ugen var gaaet, og vi foranstaltede saa en Indsamling, hvor hver maatte give en Undertøje og to Par Bukser. Det blev en ordentlig Vask. Vi laante Skovfogedens Vaskekedel, og Troppens Tut ledede Vaskeholdet. Tøjet blev hængt til Tørring rundt om Lejrpladsen; det har nok ikke været noget helt almindeligt Syn.

Alle Mennesker i Viemose og Omegn var usædvanlig rare, for ikke at tale om Spejderfædre, der f. Eks. trakterede hele Lejren med Jordbær, eller Hofjægermesteren, der kom med Flæsketeg og Stikkelsbærgrod til alle 27.

Der var ret faa Uheld; det alvorligste var en Hjerne-rystelse, som dog viste sig at være af lettere Grad, men hvis Aarsag dog havde visse komiske Sider, idet det var Trineomhængsbærestangen, der ved Gudernes Vilje og fire smaa Spejderes svigtende Aandsnærværelse faldt lige ned i Hovedet paa Jytte. Hun vikled sig ud af Omhænget, vaklede ind paa Lejrpladsen, sank om og maatte bringes til „Sengs“. I første Omgang saa det alvorligt ud, men hun fik dog Lov at tage med tilbage til København med os andre.

Marianne.

★

1. Struer Trops Sommerlejr

Trods de urolige Tider tog vi alligevel Mod til os og afholdt Sommerlejr baade for Blaamejserne og Spejderne (hver sin Lejr) — og man kan ikke sige andet, end at der var god Tilslutning: 35 Blm. og 60 Sp., heraf var der 10 Holstebro-Sp., som havde faaet Lov til at tage med, da de ikke selv skulde i Lejr, samt nogle „ikke Spejdere“, d. v. s. Piger, som Sct. Georgsgildet havde skaffet med.

Lejrene blev afholdt paa en lille Ø „Veno“, der ligger i Struer-Bugten, og selve Lejrpladsen laa smukt midt i en Granplantage. — Vi havde ialt 15 Telte — et Køkkentelt samt Klit-Divisionens Tipi — vi syntes, at det var en hel lille By af Telte. — Provianteringen foregik let, da vi havde laant en Trillebør, og der var kun faa Min.s Gang til Havnen. Al Maden fik vi sendt fra Struer, da der hverken fandtes Gartner, Bager eller Slagter paa Øen.

Vejret var hele Lejren igennem over al Forventning: straalende Solskin hver eneste Dag; om Natten var det endog saa varmt, at alle Teltene stod aabne, og de fleste af Spejderne kunde ikke holde ud at ligge i Poserne og nøjedes derfor med at bruge dem til „Dyner“.

Dagene gik ellers med Badning og Smaature paa Øen. En Aften var vi inviteret til Lejrbaal hos Holstebro-F.D.F.erne — vi var endog paa et Natorienteringsløb. Den Aften samlede Tropsførereren os Kl. 19 og sagde, at vi alle skulde være til „Køjs“ i Løbet af ½ Time, og at der skulde være fuldstændig Ro i Lejren Kl. 20. Det sidste kneb lidt, da det var saa tidligt. Kl. 24 blev der

Der bades

— og saa gaar det hjemad

flojttet Samling, og nu fik hver Sp. 5 Min. til at stille med fuld Oppakning. Vi blev inddelt i Hold, hvorefter vi blev sendt af Sted med 5 Min.s Mellemrum. Der var 8 Poster undervejs med forskellige Opgaver — vi skulde bl. a. finde Blomster og Blade — et andet Sted skulde vi opføre „Luftalarm“. Det var et meget spændende Løb, som varede i 3 Timer.

Kun en Eftermiddag maatte vi søge Dækning grundet paa Skarpskydning fra Oddesund-Broen, ellers kan man nok sige, at begge Lejre var overordentlig vellykkede, og vi nød hver eneste Dag i Lejren — langt borte fra Aviser og Radioudsendelser.

Trold.

★

Nybyggertroppens Klondyke-Lejr

En Dag i Maj Maaned kommer Sommerlejrprogrammet dumpende ind gennem Brevsprækken. Det læses ivrigt. „Nybyggere, vil I med til „Klondyke“ i the wild west til Landet med de rige Guldminer?“ staar der; det lyder spændende. Alle, der paa nogen mulig Maade kan, melder sig da ogsaa til Lejren.

Resultatet bliver, at 33 Nybyggere den 23. Juni drager af Sted til „Klondyke“ (Nygaarde pr. Jægerspris, Hornsherred). Straks ved Ankomsten giver vi os til at rejse vore Teltpæle paa den højeste Tinde, Bjerget „The Dome“. (Vi gaar dernæst i Gang med at indrette Lejren, lave Rygsækstativer, Opslagstavle, Totempæl o. lign., og snart er Lejren i Orden. Dagene gaar med Holdarbejder (vi er delt i Køkken-, Lejr-, Stik-i-Rend- og Hjælpehold), Badning, Lege, Øvelser og mange andre spændende Ting.)

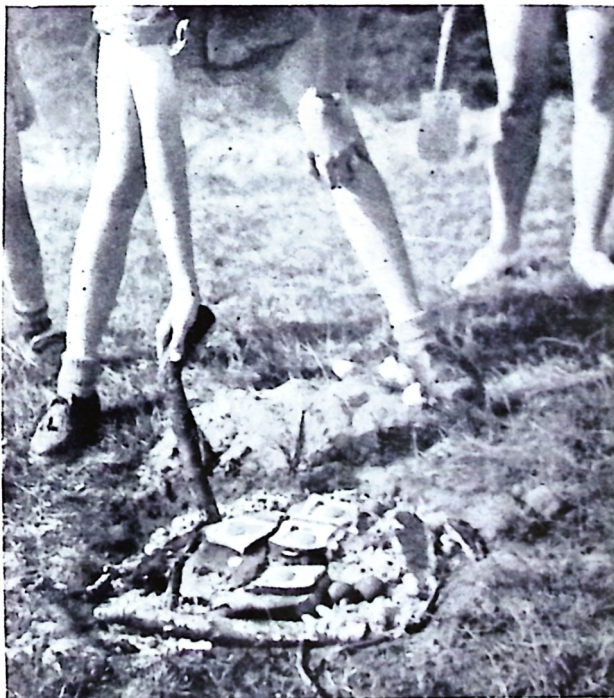
Dagen i „Klondyke“ begynder med, at Yankee-Yens (Lejrchefen, Div.ass. Frk. Jytte Jensenius) blæser Reveillen. Straks derefter er der Morgengymnastik under Ledelse af Jolly-Lee (ogsaa Lejrchef, Korpsraadsmedl. Fru Lis Bang), der en Morgen overrasker os ved at være udklædt som Cirkusdirektør med høj Hat, sribet Pyjamas, hvide Handsker og Gummistøvler og medførende Ridepisk og Sukker til de flinke Heste, for nu maa vi nemlig optræde som Heste i Cirkus. Et Syn for Guder! — En anden Morgen gør vi Gymnastik som smaa søde Skolepiger med Jolly-Lee, herlig udklædt som Lærerinde fra

forrige Aarhundrede. De andre Morgener er vi Nybyggere, der søger og graver efter Guld.

Vi nøjes dog ikke med at lade, som om vi graver Guld ved Morgengymnastikken — nej, en Aften drager vi rigtig ud for at finde Guld. Spejderne er blevet delt i to Hold, røde og hvide, og alle har faaet en oppustet Papirspose i Bæltet. Denne gælder for et Liv. Gaar den i Stykker, er man død. Lidt efter kommer de hvides Hovding (Jolly-Lee) ind paa The Dome og spørger, om de hvide vil med ud at grave Guld. Et Øjeblik senere kommer Indianernes Hovding (Yankee-Yens) ridende til Hest og udklædt, saa hun er næsten ukendelig, og forbyder Blegansigterne at betræde Indianernes hellige Bjerg — men intet kan dæmpe de hvides Guldfeber. Alle bliver nu udklædt og malede i Ansigterne. Guldgraverne gaar dernæst forsynede med Spader ud i Skoven for at grave Guld (som er forgyldte Sten nedgravet i Jorden paa Steder afmærket med røde Serpentinere). Guldet skal bringes til The Dome og forsvares, da Rødhuderne søger at røve det. Imens kæmpes der drabelige Dyster mellem Guldgraverne og Rødhuder. Kampen ender med en stor Sejr for Guldgraverne.

Som Nybyggere kan vi komme ud for mange Ting; det kan saaledes ske, at vi paa vore Ture ikke kan have vore Kogekar med os, og da er det rart at kunne klare sig uden. En Eftermiddag har vi da ogsaa primitiv Madlavning. Vi spejler Æg paa en flad, varm Sten og rister Kartofler i Gløderne. I kan tro, Resultatet blev godt.

Da Vejruderne er os gunstige hver Dag, trænger vi stærkt til en Afkøling en Gang imellem; men da der er et godt Stykke Vej til Vandet, kan vi kun komme til at bade een Gang om Dagen. Men en Dag bliver vi afkølet

Spejlæg paa Sten

Klondyke-Lejren

paa en anden Maade. Der opstaar en Vandkamp i „Klondyke“, og det gaar saa ivrigt til, at flere er vaade til Skindet.

Tro ikke, at vi altid holder os i Nærheden af „The Dome“ og „Dawson-City“ (Gaarden). Nej, vi er mange Gange paa Togt for at udspejde Landet længere borte. En Dag kæmper vi os frem ad sandede Veje til de hundredaarige Ege, Konge- og Storkeegen. En anden Dag besøger vi F. D. F.'ernes dejlige Borg „Jomsborg“, hvor vi bliver vist rundt og faar Lov til at spise vor Mad. Imens styrter Regnen ned udenfor; men da vi er færdige, er Vejret fint, og vi drager videre paa vor Færd. Vi vader ud paa den lille Ø Alholm, hvor vi finder en Mængde Maageæg og andre Æg og endog to udrugede Unger. — Det sker ogsaa, at Patruljerne drager ud paa Spejdertogt alene og siden ved Lejrbaalet beretter om deres Oplevelser.

Ja, hvor havde vi dog mange, dejlige Lejrbaal. Her sang vi vore mange gode Spejder- og Guldgraversange. Ved det første Lejrbaal fortæller og læser Yankee-Yens for os om Guldgravere og om Landet, vi har taget i Besiddelse. Ved andre Lejrbaal fortæller Jolly-Lee om sine første Aar som Spejder i de meget gamle Dage. Imens der fortælles, sidder eller ligger Nybyggerne omkring Baalet ivrigt lyttende til de spændende Ting, der berettes om. — Hvor er der dog noget sært betagende ved sammen med

Fra venstre: Indianernes Hovding, Totempælen og Guldgravernes ældste

Kammeraterne at sidde ved det hendøende Baal og stirre i dets Gløder, mens man lytter til det, der fortælles, eller giver Tankerne frit Spil. —

Saa kommer da Afrejsens Dag, to Dage senere end beregnet, tvunget af Omstændighederne, og vi drager hjem solbrændte og rige — ikke paa Guld, men paa gyldne Minder efter 12 Dages herligt Lejrliv i The Dome, fra hvis Guldgruber vi i rigeligt Maal har hentet os Sundhed og Styrke til den kommende Vinter.

I. Th.

★

Fra Trustrup Trop, Djursland Division

Det har knebet lidt for os herude. Skolen er imod Spejderarbejdet, — og da sidste Aar de store Piger gik ud af Skolen — var vi kun Blaamejser tilbage. Imidlertid har Mejsjerne været saa ihærdige, at de i Aar til Sct. Georgsdag rykkede op, og nu er vi igen en helt pæn Trop. Om Vinteren maa vi tage Hensyn til de store Afstande, daarligt Føre og manglende Cykledæk, — om Sommeren er der Eksamen. Hvornaar laver vi egentlig Spejderarbejde? Det foregaar ind imellem. Den 25. Februar — en dejlig Dag med Solskin og en Smule klar Frost — havde vi trommet nogle gamle Spejdere sammen om en social Opgave. Da vi i Tilfælde af Krigshandlinger er et udsat Omraade, havde vi fundet det passende at prøve en udendørs Bispisning om Vinteren. Vi mødtes Kl. 9 i Blaamejseførerens Forældres Køkken. Der skrællede vi Kartofler og skar Kødet i Stykker til Biksemaden. Resten foregik udendørs, da det jo skulde være primitivt, og Øvelsen var beregnet paa, at alt andet svigtede, — ellers har D. K. B. jo uddannede Forplejningshold, men disse har jo Køkken. Vi skiftedes til at røre i Gryderne, da det var det varmeste. Vi havde hængt Opslag rundt hos „Brugsen“ og Bageren, saa hele Byen mødte op og stod med blaa Næser og vilde ikke tro, man kunde lave spiselig udendørs Mad.

Men vi var saa snedige at overtale Folk til at bestille en Portion til Middag, og Afsætningen var rivende. Vi havde den Glæde, at Distriktslederen for Midtjyske D. K. B., Fru Asta Kehlet, kom tilstede og bestilte Mad og udtalte sin Glæde over det Initiativ, vi havde vist, og klaret Opgaven godt. Kl. 12 marcherede Spejderne rundt i Byen med den varme Mad, — nogle Steder gik Spejderne lige ind i Stuen med Skaalen og satte den paa Bordet. Vi solgte 50 Portioner à 85 Øre, saa vi var i vældigt Humør ved Opvasken.

Paa Grund af Forholdene er al større Plads optaget herude, saa vi ikke i Aar har kunnet afholde en Fest, det plejer vi ellers hvert Aar. Den glæder og samler os. Ligesom vi ingen Fest holder, har vi ikke i Aar Sommerlejr. Som før nævnt ligger vi i en besat Egn, og ingen har Cykledæk til at komme de 25—30 km bort, hvilket jeg nu heller ikke vilde. Men altsaa har jeg og Tropsraadet set os nødsaget til at stryge Lejren. Det har været en stor Skuffelse for os allesammen. Men vi maa haabe paa bedre Tider. I Stedet for har vi allesammen været paa en Hel-dagstur, hvor vi legede Lejr, — det var en vældig god Dag.

Sct. Hans Aften havde vi Baal sammen med Drengene. Vi sang en Masse Sange, Drengene opvartede med for-

skellig Underholdning, bl. a. en „Hvem ved hvad“-Konkurrence. Blaamejseførerer udskænkede Kakao. (Vi har en glimrende Blaamejsefører, som vi slet ikke kan undvære, hun har bare den kedelige Fejl, at hun er forlovet med en Lærer og derfor nok engang forlader os.)

Senere læste jeg op af H. C. Andersen, og min Mand holdt Baaltale. Det var en Aften, vi allesammen var glade for.

Vi har saa i Forsommeren haft Besøg af Grenaa og Hornslet Troppe med Kamma i Spidsen. Hun havde en Mængde Idéer fra Førertræningen i Paasken, som hun øste ud over os. Ellers har vi ugentlige Møder med 2. Kl. Proven i Sigte, samt hjælper som Ofre ved Samariterøvelser og er Ordonnanser i D. K. B.

Nu ved I lidt om, hvad vi laver herude paa Prærien!

Med Spejderhilsen

Kirsten Stegger Nielsen,
Trustrup Trop, Djursland Division.

*

Trekloverlejr

har der ogsaa været i Aar, men vi røber ikke noget her i Bladet om den Lejr, for det er en Oplevelse, mange af

jer skal have en Gang — og den er størst, hvis man slet ikke ved noget om, hvad man kan vente sig i saadan en Lejr. Her skal I dog se et herligt Billede af Negerdronningen Zamzabo omgivet af sine Yndlingsslavinder:

Fixerbillede: Kan I finde Fromse, Spejderchefen og Fæno-Grete?

Den lette side

Løsning af Præmieopgave i Junibladet:

Hvad er en Spejders største Glæde — Æde!

Ja, det stoß der virkelig, naar man vendte Bladet paa Hovedet og betragtede Noderne som Morse-tegn (et Nodetegn paa Stregen betød — i Mellemrummene en •). Naar I nu kender Koden, kan I selv finde ud af, hvordan Bogstaver og Ord er skilt. Se efter — det kan jo være, I en anden Gang kom ud for en lignende Melding. Hvad Teksten angaar — er der noget om det, ikke? I, der var med paa Køkkenhold i Sommerlejren, kan ikke undgaa at have lagt Mærke til, at der er noget om Snakken!

Blandt de rigtige Løsninger blev der trukket Lod, og Kirsten Elbrønd, Slagelse, faar tilsendt Præmien: 1 Teltkølle.

Kirsten Linnet, Odense, faar en Træspejder i Præmie for sin morsomme Løsning af Opgaven.

Venlig Hilsen!

Bo.

Glemte Sager i Mossølejren.

En kort, sort Frakke af Stof med 3 Lommer. 1 lyserødt Madrasvaar. 1 Cyklepumpe. 1 Dolk. 1 Sejldugsspand mrkt.: X Pr. 1 Sangbog mrkt.: Ellen Kjeldsgaard. 1 Par grønne Badetøfler. 3 Blyanter. 5 Teskeer. 3 Skeer. 3 Gaffer. 2 Knive. 4 Krus, gult, grønt, hvidt med Billede, brunt. 1 Lommetørklæde. 1 Fløjtesnor. 1 Madonna. 1 Etui. 1 Rebilderindring (Kop). 1 Plade (Blokhuset Rebild). 6 Barduner. 6 andre Reb.

Mod Betaling af Forsendelsesudgifter og passende Bøde til Glemmekassen (Hyttetfonden) faas de glemte Ting ved Henvendelse til

Ville Buchwald,
Jernbanegade 19, Aalborg.

Bladtrollden spekulerer paa, om det kan betale sig at skrive til Ville Buchwald efter den Blyant, hun glemte i Rold Skov. — Hvor stor kan Bøden mon være?

— Og saa ærgrer hun sig iøvrigt over, at hun ikke har været med i alle Lejrene!

Sidste Nyheder!!

Lige udkommet:

Blaamejsearbejdet 3,00 Kr.

Spejderfester, udgivet af D. D. S. 3,85 Kr.

Eriks eventyrlige Orientering.

En Fortælling om Terrænsport, oversat fra svensk..... 3,85 Kr.

Vår svanska Skogsport.

En Bog om Orientering 4,25 Kr.

Brug Korpsets Agitationsmateriale!!!

Pjecen: »Det danske Pigespejderkorps« 0,05 Kr.

Den nye Plakat 0,50 Kr.

Mærkatet 0,02 Kr.

Pigespejderdepotet

LUNDSGADE 6 - KØBENHAVN Ø
Telefon Øbro 8383

Gurli Jensen, Anna Groes Petersen, begge Hobro Trop. Elsebeth Steensen, Ester Thorøe-Petersen, Margit Edel Schade, Kirsten Gundelach — alle Spejderskolen. Hanne Sinding fra Meiserne. Karen Marie Nygaard, Birgit Rasmussen, Jytte Lindequist, Gudrun Rostgaard — alle fra Svendborg. Ellen Knudsen og Bodil Cohrt fra Faaborg.

Esther Cleemann, Aabenraa. Bibben Sørensen og Agnes Jensen fra Sønderborg.

Esther Bundstrup, Aabenraa. Signe Müller og Birte Guldman fra Horsens. Ellen Knudsen og Inge Rasmusen fra Faaborg. Kirsten Gundelach, Spejderskolen. Normi Dinesen, Hobro.

Britta Jerichau, Brønshøj. Edith Arildsen, 3. Silkeborg. Kirsten Brandt og Margit Frederiksen fra Faaborg.

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Homblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.

EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 1. September 1944.

24860